

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 52.618 van 30 maart 1995
in de zaak A. 61.312/VII-12.828.**

**Gemeenteraadsverkiezing van 9 oktober 1994 te
INGELMUNSTER.**

In zake : de vervallenverklaring van het mandaat van
gemeenteraadslid.

Verzoeker : Roger VERLEDENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. FONTEYNE,
kantoor houdende te WAREGEM,
Zeswegenstraat 10

belanghebbende partij :

Jean-Pierre DE CLERCQ,
die woonplaats kiest bij
Advocaten C. BEVERNAGE en P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 10.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Roger VERLEDENS, eerste verkozen kandidaat op lijst nr. 11 (S.P.), op 13 december 1994 heeft ingediend om hoger beroep aan te tekenen tegen het besluit van 1 december 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij zijn bezwaar "tegen de C.V.P. lijst nr. 7" wordt verworpen;

Overwegende dat de vormvereisten voorgescreven bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 juli 1956, tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State in geval van beroep als bedoeld bij artikel 76bis van de gemeentekieswet, gewijzigd bij koninklijke besluiten van 16 september 1982 en 28 oktober 1994, werden nageleefd;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 2 februari 1995
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 februari
1995;

Gelet op de kennisgeving aan partijen van de
beschikking tot vaststelling en van het verslag;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
J. FONTEYNE, die verschijnt voor verzoeker, en van
Advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de belangheb-
bende partij;

Gehoord het gedeeltelijk andersluidend
advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op
19 oktober 1994 het volgende bezwaarschrift tot de
bestendige deputatie van de provincieraad van West-
Vlaanderen heeft gericht :

"Betreft : Gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober
1994
Gemeente Ingelmunster-bezwaarschrift
tegen de lijst nr. 7 C.V.P.
Ingelmunster.

Geachte Heer Gouverneur,
Het S.P. bestuur van Ingelmunster verzoekt u
beleefd onderstaand bezwaarschrift te willen onder-
zoeken en ons Uw beslissing mede te delen.

OMSCHRIJVING :

Op 24 september 1994 heeft de lijst nr. 7 van de CVP Ingelmunster, 100 gratis helikoptervluchten aangeboden. Tevens werden boottochten georganiseerd op het kanaal Roeselare-Leie.

De helikopter-luchtdopen en boottochten werden effectief uitgevoerd. Via een verkiezingsdrukwerk, verspreid door de Postdiensten, werden de Ingelmunsterse kiezers ingelicht over het evenement. (zie in bijlage van het kiesmanifest).

MOTIVATIE BEZWAAR.

De gratis helikoptervluchten en boottochten hadden geen betrekking op periodieke evenementen. De verkiezingsstunt was éénmalig en deed zich nooit eerder voor onder dezelfde noemer. Dat is een inbreuk op de wet van 7.7.1994 betreffende de beperking van verkiezingsuitgaven.

De gratis aanbiedingen vallen onder 'verkiezingsuitgaven' omdat ze niet voldoen aan twee voorwaarden en wij citeren :

- a) de uitgaven mogen geen kennelijk electorale bedoeling hebben.
- b) ze moeten een regelmatig en wederkerend karakter hebben. De periodiciteit wordt beoordeeld aan de hand van een referentieperiode van twee jaar voorafgaand aan de campagneperiode.

Naar onze mening ressorteert deze kieswetovertredding onder het verbod op het verspreiden van geschenken en gadgets, alsmede het verbod op het aanbrengen van commerciële affiches die in het bijzonder in het kader van die periodieke evenementen moeten worden geëerbiedigd.

Wanneer de verdeling van de zetel(s) bekeken wordt kunnen de helikopterluchtdopen en boottochten de stemming beïnvloeden hebben gezien het geringe geschil voor de 21ste zetel. (-30 voor de VLD en -51 voor de SP).

Geachte heer Gouverneur en Bestendige Afgevaardigden, om al deze redenen dienen wij een bezwaarschrift in tegen de CVP lijst nr. 7.

Met Hoogachting
Het SP Bestuur Ingelmunster

Roger Verledens
Gemeenteraadslid";

Overwegende dat de bestendige deputatie het bezwaarschrift van de verzoekende partij heeft verworpen om de hierna volgende redenen :

"Het verspreiden van geschenken of gadgets wordt uitdrukkelijk verboden aan o.m. politieke partijen en

lijsten door artikel 7, § 1, van voornoemde wet van 7 juli 1994 wanneer dat gebeurt tijdens de drie maanden die aan de datum van de gemeenteraadsverkiezingen voorafgaan.

In de memorie wordt echter aangevoerd dat het niet verboden zou zijn wedstrijden te organiseren en dat de prijs van een wedstrijd niet als een geschenk of gadget zou kunnen worden aangemerkt omdat er geen verplichting bestond aan die wedstrijd deel te nemen en er daarbij geen morele druk werd uitgeoefend; dat men eerst een juist antwoord moest verstrekken (de leeftijd van de burgemeester opgeven) om aan de trekking te kunnen deelnemen en omdat de helicoptervlucht een beloning was voor deelname aan de wedstrijd.

Daarbij wordt terecht aangestipt dat uit het verslag van de bespreking van de wet van 7 juli 1994 in het parlement blijkt dat de wetgever op geen enkel moment het element 'wedstrijd' in het debat heeft gebracht, ook niet toen het element 'gadget' of 'geschenk' werd bediscussieerd.

In die wet van 7 juli 1994 werd het verbod tot het verspreiden van geschenken of gadgets overgenomen uit de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven door de verkiezing van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen (waar voor de eerste maal van een dergelijk verbod sprake was). Uit de parlementaire stukken tot voorbereiding van die wet van 4 juli 1989 blijkt dat toen evenmin het begrip 'wedstrijd' ter sprake is gekomen.

De memorie voert aan dat vanuit het juridisch beginsel dat een strafwet sancties oplegt, de verplichting volgt dat de tekst van de wet eng moet geïnterpreteerd worden. Dit kan betwist worden. Maar, waar verder in de memorie wordt voorgehouden dat eventuele twijfel in het voordeel van de beschuldigde spreekt komt dat gegrond voor.

De memorie stipt ook nog aan dat uit eigen wil moest worden deelgenomen aan de wedstrijd en die deelname enige inspanning vroeg. Dat het juiste antwoord moest worden verstrekt op de gestelde prijsvraag en de aanduiding van winnaars bij loting gebeurde onder de deelnemers met het juiste antwoord (zodat niet iedereen die het antwoord juist had een helicoptervlucht heeft gemaakt); dat daaruit het wezenlijke verschil blijkt tussen een geschenk en een wedstrijd, dat er bij een wedstrijd ook verliezers zijn en dus ontgoochelde deelnemers en dat de helicoptervlucht dus een beloning was voor de uitgelote winnaars voor deelname aan een wedstrijd.

Alhoewel daarbij eventueel zou kunnen betwist worden of giften die gratis als prijs bij een wedstrijd worden geschonken ook niet als geschenken kunnen worden aangemerkt dient hier, bij gebreke van een duidelijke bepaling in de wet dat het organiseren

van een wedstrijd met prijzen verbiedt, de gerezen twijfel, zoals gezegd, in het voordeel van de beschuldigde te spreken.

Er kan aldus aan de gewraakte kandidaten geen uitdrukkelijke overtreding worden aangewreven zodat het bezwaar als ongegrond dient te worden aange-merkt";

Overwegende dat de verzoekende partij hiertegen inbrengt wat volgt :

"Met het bij de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van West-Vlaanderen op 03/11/1994 ingediende bezwaar, klaagde verzoeker aan dat op 24/09/1994 de kandidaten van de lijst nr. 7 - CVP - 100 gratis helicopter-luchtdopen heeft aangeboden.

Tevens werden gratis boottochten georganiseerd op het kanaal Roeselare-Leie.

Deze helicopter-luchtdopen en boottochten werden effectief uitgevoerd.

Via verkiezingsdrukwerk, verspreid via de post-diensten, werden de kiezers van Ingelmunster ingelicht over het evenement.

Tevens werden de zogenaamde 'wedstrijdformulieren' gratis verspreid door de kandidaten van de lijst nr. 7 -CVP- op de braderie te Ingelmunster op 24/09/1994.

De nodige bewijsstukken werden aan de Bestendige deputatie overgemaakt.

De gratis aangeboden helicopter-luchtdopen en boottochten hadden geen betrekking op periodieke evenementen. Integendeel, de verkiezingsstunt was eenmalig. De overtreders zeggen trouwens expliciet in hun memorie ingediend bij de Bestendige Deputatie dat het ging om geschenken van eenmalige aard in het kader van verkiezingen.

De betrokkenheid van de lijsttrekker Jean-Pierre DE CLERCQ is hierbij bijzonder groot, vermits op het wedstrijdformulier als enige vraag voorkwam : 'Hoe oud is burgemeester Jean-Pierre DE CLERCQ?'

Ook de overige CVP-kandidaten waren evenzeer bij dit evenement betrokken, wat ze trouwens duidelijk erkenden in hun memorie die bij de Bestendige Deputatie neergelegd werd 'namens de 21 CVP-kandidaten en het voltallig CVP-bestuur.

Dit alles vormt een inbreuk op de Wet van 07/04/1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de provincieraden en de gemeenteraden.

De Bestendige Deputatie heeft in haar beslissing van 01/12/1994 enerzijds de feiten voor bewezen gehouden, doch anderzijds verkeerdelijk geoordeeld dat het uitdelen van voormelde geschenken geen

overtreding vormde van Art. 7 van voornoemde Wet van 07/04/1994.

Haar motivatie hiertoe was dat de geschenken verspreid werden als beloning voor de deelname aan een wedstrijd en dat dit niet uitdrukkelijk verboden wordt door de wet. Dit, terwijl ze nochtans uitdrukkelijk stelt dat 'eventueel zou kunnen betwist worden of giften die gratis als prijs bij een wedstrijd worden geschonken ook niet als geschenken kunnen aangemerkt worden'.

Deze mogelijkheid wordt door de Bestendige Deputatie zelf evenwel onmiddellijk uitgesloten door haar argumentatie dat in geval van twijfel het voordeel van de beschuldigde spreekt. Dit werd evenwel volledig ten onrechte door de Bestendige Deputatie beoordeeld, vermits het adagium 'in dubio pro reo' enkel geldt in de strafwet en niet in de gemeentekieswet.

Door toe te laten geschenken te verspreiden, zolang dit maar gebeurt als beloning van een formele wedstrijd, wordt de bedoeling van vermelde wet van 07/04/1994 volledig uitgehold.

Het is immers duidelijk de bedoeling geweest van de wetgever om geschenken onder welke vorm ook te verbieden. Dit zowel voor partijen, lijsten, als voor kandidaten, wanneer het gebeurt tijdens de drie maanden die aan de datum van de gemeenteraadsverkiezingen voorafgaan.

Noch in de argumentatie van de bij de Bestendige Deputatie ingediende memorie, noch in de beoordeling van de Bestendige Deputatie zelf, wordt tegengesproken dat de helicopter-luchtdopen en de boottochten gratis door de CVP - kandidaten werden aangeboden. Dit werd bovendien expliciet in het kies-pamflet vermeld.

Dat men om aan de gratis luchtdopen te kunnen deelnemen eerst een gemakkelijke en in essentie pro-forma vraag korrekt diende te beantwoorden, waarvan het antwoord trouwens voordien in een huis-aan-huis pamflet van de lijst nr. 7 -CVP- verspreid werd, en vervolgens aan een loting onderworpen werd, heeft allerminst tot gevolg dat de gewraakte gift niet meer als geschenk moet worden aangemerkt.

De wetgever heeft inderdaad niet uitdrukkelijk bepaald dat geschenken ook niet onder de vorm van een wedstrijd zouden mogen worden bedeeft, maar hij heeft wel in het algemeen gesteld dat het verspreiden van geschenken en gadgets verboden is, en dit onder gelijk welke vorm. Daarbij doet het niets terzake dat enkele van de gelukkige 'winnaars' minderjarigen of niet-inwoners waren.

Door de klacht van verzoeker ongegrond te verklaren, omdat geschenken onder formele schijn van wedstrijden verdeeld werden, holt de Bestendige Deputatie de wet uit.

Het bezwaar van verzoeker werd derhalve ten onrechte ongegrond verklaard";

Overwegende, wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft, dat de belanghebbende partij als eerste exceptie opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is omdat de verzoekende partij bij de bestendige deputatie niet in eigen naam een bezwaar had ingesteld, doch slechts namens het S.P.-bestuur van Ingelmunster;

Overwegende dat de verzoekende partij in bedoeld bezwaarschrift uitdrukkelijk haar hoedanigheid van gemeenteraadslid vermeld heeft na haar handtekening en naam; dat hieruit voldoende blijkt dat zij het bezwaar ook persoonlijk, als verkozen gemeenteraadslid, heeft ingediend; dat de exceptie dient te worden verworpen;

Overwegende dat als tweede exceptie door de belanghebbende partij wordt aangevoerd dat het beroep "daarenboven niet-ontvankelijk is nu verzoeker pas in graad van beroep voor de Raad van State de vervallenverklaring vordert van het mandaat van de verkozen raadsleden van de lijst nr. 7 CVP, minstens van de lijsttrekker, terwijl dergelijke vordering niet werd ingesteld voor de bestendige deputatie. Voor de Raad van State kunnen enkel dezelfde vorderingen aangebracht worden, gesteund op dezelfde gronden als die welke reeds op ontvankelijke wijze aan de bestendige deputatie werden voorgelegd";

Overwegende dat in bedoeld bezwaarschrift nergens de ongeldigverklaring van de verkiezingen wordt gevorderd; dat uit de lezing ervan, en inzonderheid uit het feit dat de verzoekende partij tot tweemaal toe expliciet stelt dat haar bezwaar gericht is tegen de lijst nr. 7 C.V.P., blijkt dat zij de vervallenverklaring van het mandaat van alle verkozenen van die lijst

beoogde; dat ook deze exceptie dient afgewezen te worden;

Overwegende, wat de grond van de zaak betreft, dat de belanghebbende partij, in haar memorie van antwoord, het volgende inbrengt :

"1. De helicoptervluchten, respectievelijk boottochten kunnen niet beschouwd worden als gadget of geschenk in de zin van artikel 7, § 1, 1° van de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn.

Deze bepaling viseert uitsluitend geschenken of gadgets maar verbiedt geenszins het organiseren van een wedstrijd en het aanbieden in het kader van die wedstrijd van een prijs aan de winnaar(s) ervan.

Op de eerste plaats kan worden opgemerkt dat de prijs alleszins niet als een 'gadget' kan worden aangemerkt. Blijkens de parlementaire voorbereiding van de wet moet hieronder met name worden verstaan 'ballonnen, balpennen, kaartspelen, kalenders, agenda's, plastic zakken, natuurprodukten, muziekcassettes of compact disc, enz.' (Gedr. St. Kamer, 1993-94, nr. 1386/7, 33). Niettegenstaande die opsomming niet-limitatief is, gaat het telkens om een materieel voorwerp (Gedr. St., Senaat, 1993-94, nr. 1092/2, 12). Een 'gadget' moet inderdaad worden begrepen als een 'vernuftig apparaatje, meestal met beperkte gebruikswaarde; snuisterij; piefje' (Van Dale - Groot woordenboek der Nederlandse Taal, 11de dr., 1984, blz. 804).

Het aanbieden van een geschenk of van een gadget verschilt daarenboven fundamenteel van het organiseren van een wedstrijd en het uitreiken in het kader van die wedstrijd, van een prijs aan de winnaar. Dit moge blijken uit het volgende :

- a. Men moet uit eigen wil deelnemen aan de wedstrijd. Ten deze was er voor niemand enige verplichting of morele druk of iets gelijkaardigs. Bij de overhandiging van een geschenk of gadget is geen enkel initiatief vanwege de ontvangende partij vereist.
- b. De deelname aan de wedstrijd vergt daarenboven enige inspanning vanwege de deelnemers : het afhalen van het wedstrijdformulier in de CVP-stand; het correct invullen van de prijsvraag; het opnieuw zich aanmelden bij de CVP-stand met het oog op het deponeren van het wedstrijdformulier in de bus, en tenslotte de verplichte aanwezigheid op de CVP-stand

telkens tot een trekking wordt overgegaan (stuk nr. 1).

- c. In tegenstelling tot de loutere overhandiging van een geschenk of gadget, komt men enkel voor de prijs in aanmerking voor zover het juiste antwoord werd gegeven op de gestelde prijsvraag. De personen die foutief antwoordden, kwamen niet voor de trekking in aanmerking. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, ging het in casu niet om een loutere pro formavraag waarvan het antwoord voordien in een huis-aan-huis pamflet zou verspreid zijn. Het juiste antwoord op de wedstrijdvraag was niet aangegeven in enig pamflet dat op de braderie ter beschikking was. Daarenboven werd het pamflet dat huis-aan-huis verspreid werd en waarnaar verzoeker verwijst (bijlage bij stuk nr. 2), pas een week na de braderie via de post verspreid. Verwerende partij legt ten bewijze hiervan een afschrift voor van de leveringsbon van de bedoelde kandidatenfolder, waaruit blijkt dat die folder pas op 29 september 1994, d.i. een week ná de braderie, door de drukker werd geleverd (stuk nr. 3). De folder werd overigens pas op 3 oktober 1994 in het postkantoor te Ingelmunster afgegeven en vervolgens op 4 oktober 1994 aan alle woningen van Ingelmunster besteld. Verwerende partij legt hiervoor een attest voor vanwege de postmeester (stuk nr. 2).
- d. De aanduiding van de winnaars gebeurde tenslotte bij loting onder de deelnemers die het juiste antwoord hadden gegeven. Ook hieruit blijkt het wezenlijk verschil dat moet worden gemaakt tussen een geschenk of gadget in de zin van artikel 7, § 1, 1° van de wet van 7 juli 1994, en de overhandiging van een prijs in het kader van een wedstrijd. Bij een wedstrijd zijn er ook verliezers en dus ontgoochelde deelnemers.

2. Verzoeker betreft in zijn argumentatie het onderscheid tussen periodieke en eenmalige evenementen. Dit geschiedt kennelijk op grond van de 'Antwoorden en aanbevelingen van de Controlecommissie voor de verkiezingsuitgaven (..)' (stuk nr. 5, blz. 9-10, vraag nr. 18).

Het argument is te dezen irrelevant nu het voormeld onderscheid uitsluitend de vraag betreft of de uitgaven voor evenementen en andere festiviteiten georganiseerd tijdens de periode van de verkiezingscampagne, moeten beschouwd worden als uitgaven voor verkiezingspropaganda en als dusdanig als verkiezingsuitgaven moeten worden aangerekend in de zin van de artikelen 3 tot en met 6 van de wet van 7 juli 1994. Voor zoveel als nodig doet verwerende partij

opmerken dat de betrokken uitgaven wel degelijk als verkiezingsuitgaven werden aangegeven.

Uit de aanbevelingen van de Controlecommissie blijkt integendeel dat de stelling van verzoeker, dat prijzen die in het kader van een wedstrijd worden uitgereikt, als verboden geschenken of gadgets zijn te beschouwen, niet strookt met letter noch met de geest van de wet.

Zo verwijst de Controlecommissie onder de rubriek 'periodieke evenementen' onder meer naar de organisatie van een 'steuntombola voor de gemeente'. Men ziet niet goed in hoe dergelijke tombola zou kunnen georganiseerd worden als -zoals verzoeker voorhoudt-, de prijzen die in het kader van die tombola worden uitgereikt, als verboden geschenken of gadgets zouden moeten beschouwd worden ('Antwoorden of aanbevelingen van de Controlecommissie voor de verkiezingsuitgaven (..) ', stuk nr. 5, blz. 9).

De opmerking dat het verbod op het verspreiden van geschenken en gadgets ook in het kader van die periodieke evenementen moet worden geëerbiedigd, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat prijzen die worden gegeven in het kader van een tombola e.d. niet als geschenken en gadgets in de zin van de wet van 7 juli 1994 kunnen worden beschouwd.

Overigens stelt dezelfde Controlecommissie onder de rubriek 'niet-periodieke evenementen' (stuk nr. 5, blz. 10) uitdrukkelijk :

'De wet verbiedt de plaatselijke afdelingen, de kandidaten of andere personen niet om bijzondere evenementen, zelfs al passen die evenementen duidelijk in een electorale campagne of strekken ze ertoe de actie van een partij of een lijst te ondersteunen. (...)

De niet-periodieke evenementen worden echter geacht te worden georganiseerd om verkiezingspropaganda te voeren. Daarom moeten in een dergelijk geval bepaalde uitgaven als verkiezingsuitgaven worden aangerekend'.

De CVP-stand op de braderie, de organisatie van een wedstrijdvrage en de toekenning van een prijs in het kader van die wedstrijd, moet als een evenement worden beschouwd waarvan de uitgaven overeenkomstig de wet als verkiezingsuitgaven werden aangerekend.

Dit is iets totaal anders dan te stellen dat het organiseren van wedstrijden als instrument van verkiezingspropaganda zou vallen onder het verbod van artikel 7 van de wet van 7 juli 1994.

3. Verzoeker ziet in zijn beroepsschrift blijkbaar af van het argument dat de SP Ingelmunster in eerste aanleg liet gelden dat de gewraakte helicopterlucht-dopen en boottochten de stemming zouden beïnvloeden hebben.

Dit is terecht. Verzoeker vordert immers niet de ongeldigverklaring van de verkiezingen wat, overeenkomstig artikel 74bis, § 1 van de Gemeentekieswet,

enkel kan geschieden op grond van onregelmatigheden die de zetelverdeling tussen de onderscheiden lijsten kunnen beïnvloeden. Verzoeker vordert in tegendeel de vervallenverklaring van het mandaat en de vervanging door de eerste opvolger, dit op grond van artikel 76bis, §§ 2 en 3 van de Gemeentekieswet zoals toegevoegd bij artikel 29 van de wet van 7 juli 1994, waarvoor de voorwaarde van beïnvloeding van de zetelverdeling niet geldt.

Het argument mist overigens feitelijke grondslag. Uit de simulaties die verwerende partij voorlegt blijkt duidelijk dat de zetelverdeling geenszins werd of kon worden beïnvloed door de beweerde onregelmatige wedstrijd (stuk nr. 4). Zelfs in de hypothese dat de CVP-lijst 190 stemmen minder zou hebben bekomen en deze op de SP-lijst worden aangerekend, levert dit een ongewijzigde zetelverdeling op met nog steeds 14 zetels voor de CVP";

Overwegende dat de belanghebbende partij geenszins betwist dat op 24 september 1994 honderd luchtdopen werden uitgeloot onder de personen die juist geantwoord hadden op de vraag welke de leeftijd was van burgemeester Jean-Pierre DE CLERCQ -tevens lijsttrekker van lijst nr. 7, C.V.P.- en dat de deelneming aan die "wedstrijd" gratis was; dat zij stelt dat "de wedstrijd met als prijs een boottocht op het kanaal Roeselare-Ooigem niet de verhoopte belangstelling (verkreëg) nu het op die bewuste dag regende en de boottocht op open dek moest worden meegemaakt";

Overwegende dat luidens artikel 74 bis, § 2, eerste lid, van de gemeentekieswet een verkozen kandidaat van zijn mandaat vervallen kan worden verklaard, indien hij de bepalingen van o.m. artikel 7 van de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn, niet naleeft; dat bedoeld artikel 7 van de wet van 7 juli 1994 o.m. bepaalt dat de kandidaten tijdens de drie maanden die aan de datum van de verkiezingen

voorafgaan "geen geschenken of gadgets (mogen) verspreiden";

Overwegende dat het organiseren van een geheel kosteloze "wedstrijd" waarbij de deelnemers, zoals ten deze, enkel een vraag met een quasi-onbestaande moeilijkheidsgraad moeten beantwoorden en waarbij uit degenen die het juiste antwoord hebben gevonden de winnaars worden uitgeloosd, in wezen neerkomt op het organiseren van een gratis tombola en dat de prijzen, te weten 100 luchtdopen in een helikopter en een aantal boottochten, moeten beschouwd worden als door artikel 7 van voormelde wet van 7 juli 1994 verboden geschenken verspreid onder de winnaars; dat de vaststelling dat men "uit eigen wil (moet) deelnemen aan de wedstrijd" geen afbreuk doet aan die vaststelling; dat ook het argument dat "de deelname aan de wedstrijd daarenboven enige inspanning vanwege de deelnemers (vergt)" niet dienend is gelet op wat hierboven is gezegd over de aard van die "wedstrijd"; dat de belanghebbende partij evenmin een dienstig argument kan putten uit het door haar aangehaalde advies van de Controlecommissie voor de verkiezingsuitgaven, omdat in dit advies gewag gemaakt wordt van een "steuntombola", welke uit zijn aard zelf geen gratis tombola kan zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij de Raad van State vraagt "de verkozen raadsleden van de lijst nr. 7 -CVP- die allen bij het uitdelen van de geschenken betrokken waren, en minstens de lijsttrekker welke in zijn memorie niet ontkende betrokken te zijn, van hun mandaat vervallen te verklaren en te vervangen door hun opvolger";

Overwegende dat de belanghebbende partij de aantijging van de verzoekende partij dat zij persoonlijk de feiten heeft gepleegd waarvan hierboven is vastgesteld dat zij een overtreding van artikel 7 van de wet

van 7 juli 1994 inhouden, niet betwist; dat de overtreding in het bijzonder een persoonlijk publicitair voordeel opleverde voor de belanghebbende partij, hetgeen blijkt uit het feit dat de deelnemers aan de "wedstrijd" de vraag moesten beantwoorden : "Hoe oud is burgemeester Jean-Pierre DE CLERCQ?" en uit het feit dat op de ommekant van het "wedstrijdformulier" o.m. de slogan voorkomt "Samen sterk met de ploeg J.P. DE CLERCQ", weliswaar gevolgd door de uitnodiging : "Stem CVP-lijst nr. 7"; dat er bijgevolg grond toe bestaat de belanghebbende partij met toepassing van artikel 74 bis, § 2, eerste lid van de gemeentekieswet, van haar mandaat vervallen te verklaren;

Overwegende dat de verzoekende partij niet bewijst dat de andere verkozen C.V.P.-kandidaten persoonlijk artikel 7 van de wet van 7 juli 1994 hebben overtreden; dat noch het feit dat de memorie die de belanghebbende partij heeft ingediend bij de bestendige deputatie was ondertekend "namens de 21 C.V.P.-kandidaten", noch de inhoud van die memorie, dit bewijs leveren; dat er dan ook geen grond toe bestaat de andere verkozen gemeenteraadsleden van bedoelde lijst van hun mandaat vervallen te verklaren,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 1 december 1994 waarbij het bezwaar door Roger VERLEDENS ingebracht tegen de verkiezing van 9 oktober 1994 voor de gemeenteraad van Ingelmunster ongegrond wordt bevonden, wordt vernietigd.

Artikel 2.

Jean-Pierre DE CLERCQ wordt van zijn mandaat van gemeenteraadslid vervallen verklaard.

Artikel 3.

Georges DEFREYNE, Roland MAELFAIT, Jaak COOPMAN, Trees VANNESTE-LAPEERE, Madeleine DEPIJPERE-VANBRABANT, Yves VERCUYSSSE, Stan LEYSEN, Jan VANSTEENKISTE, Marcel DENDAUW, Eric D'HOOP, Luc VANDERCKHOVE, Roos LAVENS-DEBUSSCHE en Luc VERGOTE worden in hun mandaat van gemeenteraadslid bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig maart 1900 vijfennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	G. DE SLOOVER,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE SLOOVER.

J. VERMEIRE.